

- 5) Czy jest objęta zakresem art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego sytuacja, w której pacjent przemieszcza się do innego państwa członkowskiego po uzyskaniu konkretnej wizyty w celu badania medycznego i wizyty prowizyjnej w celu ewentualnej operacji lub interwencji medycznej następnego dnia po badaniu medycznym, a z powodu stanu zdrowia pacjenta rzeczywiście dochodzi do operacji lub interwencji medycznej? Czy w tym przypadku możliwe jest w rozumieniu art. 20 ust. 1 złożenie wniosku o udzielenie późniejszej zgody w celu zwrotu kosztów?
- 6) Czy jest objęta pojęciem leczenia planowanego w rozumieniu art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009⁽³⁾ z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego sytuacja, w której pacjent przemieszcza się do innego państwa członkowskiego po uzyskaniu konkretnej wizyty w celu badania medycznego i wizyty prowizyjnej w celu ewentualnej operacji lub interwencji medycznej następnego dnia po badaniu medycznym, a z powodu stanu zdrowia pacjenta rzeczywiście dochodzi do operacji lub interwencji medycznej? Czy w tym przypadku możliwe jest w rozumieniu art. 20 ust. 1 złożenie wniosku o udzielenie późniejszej zgody w celu zwrotu kosztów? Czy w przypadku pilnego i ratującego życie świadczenia opieki zdrowotnej, o którym mowa w art. 26 ust. 3, uregulowanie wymaga również uprzedniej zgody w sytuacji określonej w art. 26 ust. 1?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 88, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2009, L 284, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 20 grudnia 2018 r. — Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(Sprawa C-807/18)

(2019/C 139/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Telenor Magyarország Zrt..

Strona pozwana: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy porozumienie handlowe pomiędzy dostawcą usługi dostępu do internetu i użytkownikiem końcowym, na podstawie którego dostawca stosuje do użytkownika końcowego taryfę zerową w stosunku do określonych aplikacji (to znaczy, transmisja spowodowana przez daną aplikację nie jest wliczana do celów konsumpcji danych, jak również nie powoduje obniżenia prędkości transmisji po skonsumowaniu umówionej ilości danych), i zgodnie z którym dostawca ten stosuje dyskryminację wpisaną w warunki umowy handlowej zawartej z ostatecznym konsumentem, skierowaną wyłącznie przeciwko ostatecznemu użytkownikowi, który jest stroną tego porozumienia, a nie przeciwko użytkownikowi, który nie jest stroną tego porozumienia, należy interpretować w świetle art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ⁽¹⁾ ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (zwanego dalej „rozporządzeniem“)?

- 2) Czy w przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne art. 3 ust. 3 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu oceny istnienia naruszenia — biorąc pod uwagę również motyw 7 rozporządzenia — konieczna jest ocena oparta na wpływie i na rynku, która ustali, czy przyjęte przez dostawcę usługi dostępu do internetu środki rzeczywiście ograniczają, a jeżeli tak, to w jakim zakresie, prawa, jakie art. 3 ust. 1 przyznaje końcowemu użytkownikowi?
- 3) Niezależnie od pierwszego i drugiego pytania prejudycjalnego, czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim zakaz ma charakter powszechny i obiektywny, tak że na jego podstawie zakazane jest jakiekolwiek zarządzanie ruchem, które ustanawia różnice pomiędzy określonymi treściami rozpowszechnianymi przez internet, i to niezależnie od tego, czy dostawca usługi dostępu do internetu ustanawia je w drodze porozumienia, praktyki handlowej lub w drodze innego rodzaju zachowania?
- 4) Czy w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie można również oceniać istnienie naruszenia art. 3 ust. 3 rozporządzenia tylko z tego powodu, że istnieje dyskryminacja, bez konieczności dokonywania dodatkowo oceny rynku i wpływu, z którego to względu nie będzie konieczna ocena zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia?

(¹) Dz.U. 2015, L 310, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Hiszpania) w dniu 21 grudnia 2018 r. — KA/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-811/18)

(2019/C 139/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca odwołanie: KA

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 157 TFUE należy interpretować w ten sposób, że „dodatek macierzyński” używany do obliczania składkowych emerytur, rent rodzinnych lub rent z tytułu trwałej niezdolności do pracy, taki jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, z którego w sposób bezwzględny i bezwarunkowy wykluczeni są będący emerytami czy też rencistami ojcowie, którzy mogą wykazać, że podjęli się opieki nad swoimi dziećmi, powoduje dyskryminację w zakresie wynagrodzenia między pracownikami-matkami a pracownikami-ojcami?
- 2) Czy zakaz dyskryminacji ze względu na płeć ustanowiony w art. 4 ust.1 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to zawarte w art. 60 Real Decreto Legislativo 8/2015 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social (królewskiego dekretu ustawodawczego nr 8/2015 z dnia 30 października, na mocy którego przyjęto ujednolicony tekst ustawy ogólnej o zabezpieczeniu społecznym), wyłączający w sposób bezwzględny i bezwarunkowy z ustanowionego w nim dodatku służącego zwiększeniu wysokości emerytury, renty rodzinnej lub renty z tytułu trwałej niezdolności do pracy, będących emerytami czy też rencistami ojców, którzy mogą wykazać, że podjęli się opieki nad swoimi dziećmi?